HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

14 decembrie 2017*

„Recurs – Dumping – Regulamentul (UE) nr. 502/2013 – Importuri de biciclete originare din China – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 18 alineatul (1) – Cooperare – Noțiunea «informații necesare» – Articolul 9 alineatul (5) – Cerere de tratament individual – Risc de circumvenție”

În cauza C-61/16 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 4 februarie 2016,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Giant (China) Co. Ltd, cu sediul în Kunshan (China), reprezentată de P. De Baere, avocat,

reclamantă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de H. Marcos Fraile, în calitate de agent, asistată de B. O’Connor, solicitor, și de S. Gubel, avocat,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland, de M. França și de A. Demeneix, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra)

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, domnii C. Vajda și E. Juhász, doamna K. Jürimäe (raportor) și domnul C. Lycourgos, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 15 martie 2017,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 26 iulie 2017,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 26 noiembrie 2015, Giant (China)/Consiliul (T-425/13, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2015:896), prin care acesta a anulat Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză în urma unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 (JO 2013, L 153, p. 17, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care privea pe Giant (China) Co. Ltd (denumită în continuare „Giant”).

I. Cadrul juridic

2 La momentul anchetei care a condus la adoptarea regulamentului în litigiu, dispozițiile care reglementau adoptarea de măsuri antidumping de către Uniunea Europeană figurau în Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

3 Considerentul (28) al regulamentului de bază enunța:

„Este necesar să se prevadă că în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat.”

4 Articolul 2 alineatul (7) din acest regulament prevedea:

„(a) În cazul importurilor care provin din țări terțe care nu au economie de piață […], valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață, pe baza prețului de export dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași anchete.

Părțile care participă la anchetă sunt informate rapid după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție zece zile pentru a-și prezenta comentariile.

(b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză, Vietnam și Kazahstan, precum și din orice țară care nu are economie de piață și care este membră a [Organizației Mondiale a Comerțului] (OMC) la data deschiderii anchetei, valoarea normală se

stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la litera (c), că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).

[…]”

5 Articolul 5 din regulamentul menționat avea următorul cuprins:

„[…]

(10) În avizul de declanșare a procedurii se anunță deschiderea unei anchete, se indică produsul și țările în cauză, se prezintă un rezumat al informațiilor primite și se prevede că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei; se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații în cazul în care aceste puncte de vedere și informații trebuie luate în considerare în cursul anchetei; se precizează, de asemenea, termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(11) Comisia informează exportatorii, importatorii, asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate, precum și reprezentanții țării exportatoare și reclamanții cu privire la declanșarea procedurii și, având grijă să protejeze informațiile confidențiale, transmite exportatorilor cunoscuți, autorităților țării exportatoare și, la cerere, celorlalte părți interesate textul integral al plângerii scrise primite în conformitate cu alineatul (1). În cazul în care numărul exportatorilor în cauză este deosebit de mare, este necesar ca mai degrabă textul integral al plângerii scrise să fie trimis numai autorităților din țara exportatoare sau asociației profesionale în cauză.

[…]”

6 Articolul 6 alineatul (2) din același regulament prevedea:

„Destinatarii chestionarelor utilizate într-o anchetă antidumping au la dispoziție cel puțin treizeci de zile pentru a răspunde. Termenul pentru exportatori curge de la data primirii chestionarului, care se consideră primit la o săptămână de la data la care a fost trimis exportatorului sau reprezentantului diplomatic indicat al țării exportatoare. Se poate acorda o prelungire de treizeci de zile a termenului, ținându-se seama de termenul stabilit pentru anchetă și sub rezerva ca partea în cauză să ofere un motiv întemeiat, în sensul existenței unor circumstanțe speciale, pentru a beneficia de o astfel de prelungire.”

7 Articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază prevedea:

„Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, cu excepția importurilor care provin din surse pentru care a fost acceptat un angajament stabilit în conformitate cu prezentul regulament. Regulamentul prin care se impune taxa determină valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil și, în general, în cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a), țara furnizoare în cauză.

În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a), se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că:

(a) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile;

(b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;

(c) majoritatea acțiunilor aparține unor persoane private. Funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că întreprinderea este cu toate acestea suficient de independentă de intervenția statului;

(d) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursul de schimb al pieței și

(e) intervenția statului nu este de natură să permită circumvenția măsurilor, în cazul în care exportatorii beneficiază de niveluri individuale de taxe."

8 Articolul 18 din acest regulament prevedea:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. În cazul în care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile. Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

[…]

(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

[…]

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat."

II. Istoricul litigiului și regulamentul în litigiu

9 În anul 1993, Consiliului Uniunii Europene a instituit o taxă antidumping definitivă de 30,6 % asupra importurilor de biciclete originare din China în Uniune. Ulterior, această taxă antidumping a fost menținută la același nivel. În anul 2005, taxa respectivă a fost ridicată la 48,5 % pentru a fi menținută, ulterior, la acest din urmă nivel.

10 La 9 martie 2012, Comisia a anunțat deschiderea din oficiu a unei reexaminări intermediare a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de biciclete originare din China în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

11 Patru grupuri de producători-exportatori chinezi au declarat că au realizat exporturi către Uniune în perioada de anchetă, care acoperea perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2011. Printre aceste patru grupuri de producători-exportatori figura grupul căruia îi aparține Giant (denumit în continuare „grupul Giant”), o societate cu sediul în China care fabrică biciclete destinate vânzărilor interne și exportului, inclusiv către Uniune. Acționarul în ultimă instanță a grupului Giant este G. M., o societate cu sediul în Taiwan. Întrucât întreprinderea comună Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (denumită în continuare „GP”), care este una dintre societățile care aparțin grupului Giant, și-a încetat orice activitate în luna septembrie 2011 și era în lichidare, Giant a solicitat Comisiei să fie exclusă din anchetă.

12 La 15 mai 2012, Comisia a trimis celor patru grupuri de producători-exportatori menționate la punctul precedent formulare de cerere de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (în continuare „TEP”), în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În scrisoarea care îi era adresată, Giant a fost informată că, dacă dorește să obțină TEP, fiecare dintre societățile afiliate cu sediul în China trebuia să completeze un formular de cerere de acordare a TEP, inclusiv GP, dat fiind că această societate producea biciclete și era cel mai mare exportator al grupului Giant în Uniune în perioada de anchetă.

13 La 4 iunie 2012, Giant a prezentat formularele de cerere de acordare a TEP pentru șase societăți care aparțineau grupului Giant, printre care GP. În formularul său de cerere de acordare a TEP, GP era prezentată ca o întreprindere comună înființată de o societate cu sediul în Taiwan, și anume B. I., ea însăși afiliată cu G. M., și de două societăți cu sediul în China, S. G. și Jinshan Development and Construction (denumită în continuare „Jinshan”). B. I. și Jinshan dețineau, fiecare, 45 % din acțiunile GP, iar S. G. deținea 10 % din acestea.

14 Prin scrisoarea din 14 iunie 2012, Comisia a solicitat lămuriri cu privire la relațiile dintre grupul Giant și Jinshan. Pe baza unei evaluări preliminare, Comisia a concluzionat că acest grup era afiliat cu Jinshan și că principalele investiții ale acesteia din urmă aveau ca obiect fabricarea și vânzarea de biciclete. În consecință, Giant a fost informată că trebuia să restituie formularul de cerere de acordare a TEP pentru Jinshan și pentru ansamblul societăților care aparțineau acestei societăți (denumite în continuare „grupul Jinshan”). În lipsa acestor formulare, Comisia a arătat că putea formula concluzii pe baza unor date disponibile, în conformitate cu articolul 18 din regulamentul de bază, și putea respinge cererea de acordare a TEP pentru ansamblul grupului Giant.

15 La 21 iunie 2012, Giant a prezentat observații cu privire la scrisoarea Comisiei din 14 iunie 2012. Aceasta a arătat, printre altele, că, urmare a faptului că nu era afiliată decât într-un mod foarte indirect cu Jinshan prin intermediul GP și că Jinshan nu fabrica produsul în discuție, nu avea obligația să prezinte o cerere de acordare a TEP pentru Jinshan.

16 Prin scrisoarea din 4 iulie 2012, Comisia a confirmat că considera că Giant era efectiv afiliată cu Jinshan și că, întrucât entitățile din grupul Jinshan nu au completat formularul de cerere de acordare a TEP, avea intenția să aplice articolul 18 din regulamentul de bază și să respingă cererea de acordare a TEP a grupului Giant. În plus, Comisia și-a reiterat cererea către Giant de a prezenta răspunsuri la chestionarul antidumping pentru ansamblul producătorilor-exportatori de biciclete care îi erau afiliați, inclusiv pentru cei care aparțineau grupului Jinshan.

17 Prin scrisoarea din 16 iulie 2012, Giant a indicat din nou că relația sa cu Jinshan nu era decât indirectă și că aceasta din urmă nu era, așadar, obligată că completeze o cerere de acordare a TEP, nici să completeze chestionarul antidumping.

18 La 20 iulie 2012, Giant a trimis răspunsurile la chestionarul antidumping pentru unsprezece societăți care făceau parte din grupul Giant și care participau la fabricarea și la exportul produsului în cauză, inclusiv GP, precum și pentru șase filiale de vânzare cu sediul pe teritoriul Uniunii.

19 La 28 august 2012, în cursul unei ședințe care a avut loc în birourile Comisiei, Giant a formulat obiecții împotriva intenției Comisiei de a aplica articolul 18 din regulamentul de bază în cadrul cererii sale de acordare a TEP, susținând că nu era nici necesar, nici posibil să prezinte cereri de acordare a TEP și nici răspunsuri la chestionar pentru celelalte societăți în care investise Jinshan.

20 La 23 octombrie 2012, Comisia a informat Giant că, întrucât nu primise cereri de acordare a TEP pentru societățile din grupul Jinshan, îi era imposibil să examineze pe fond cererea sa de acordare a TEP. În consecință, Comisia a decis să aplice articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și să nu ia în considerare informațiile prezentate de Giant în ceea ce privește cererea acesteia de acordare a TEP în ansamblu.

21 La 21 martie 2013, Comisia a informat Giant că intenționa să aplice articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și să formuleze concluzii pe baza datelor disponibile și în scopul stabilirii prețului de export, dat fiind că, în lipsa informațiilor complete privind toate părțile afiliate cu GP, era imposibil să se efectueze calcule complete și fiabile cu privire la prețul de export și, prin urmare, să se stabilească o marjă individuală de dumping pentru GP și, în consecință, pentru grupul Giant în ansamblul său.

22 La 5 iunie 2013, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu. Acest regulament a menținut taxa antidumping definitivă de 48,5 % aplicabilă Giant.

23 În considerentele (63) și (64), precum și (131)-(138) ale acestui regulament, Consiliul a confirmat că utiliza articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și că nu putea determina o marjă de dumping individuală pentru grupul Giant, pe de o parte, și a respins argumentele Giant care urmăreau să demonstreze că nu exista niciun risc de circumvenție a măsurilor antidumping în cazul în care o astfel de marjă individuală era calculată pentru grupul Giant, pe de altă parte.

III. Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

24 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 august 2013, Giant a introdus o acțiune prin care a solicitat anularea regulamentului în litigiu în ceea ce o privește.

25 În susținerea acțiunii formulate în fața Tribunalului, Giant a invocat opt motive. Doar primul aspect al celui de al treilea motiv, precum și al cincilea și al șaptelea motiv au fost examinate de Tribunal. Aceste motive se refereau în esență pe de o parte, la noțiunea „informații necesare”, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază și, pe de altă parte, la aspectul dacă refuzul de a acorda un tratament individual putea să fie întemeiat pe un risc de circumvenție.

26 Tribunalul a admis motivele menționate și a constatat că era necesar să anuleze regulamentul în litigiu în măsura în care se referea la Giant, fără a fi necesar să examineze celelalte motive.

IV. Concluziile părților în recurs

27 EBMA solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate;

– pronunțarea pe fond și respingerea acțiunii în anulare sau trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecarea pe fond a acțiunii în anulare și

– obligarea Giant la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în fața Tribunalului.

28 Giant solicită Curții:

– declararea recursului ca fiind vădit inadmisibil și/sau vădit nefondat și, în consecință, respingerea recursului în întregime prin ordonanță motivată în temeiul articolului 181 din Regulamentul de procedură al Curții;

– în orice ipoteză, respingerea recursului ca fiind inadmisibil și/sau nefondat și

– obligarea EMBA la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

29 Consiliul și Comisia solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate;

– pronunțarea pe fond și respingerea acțiunii în anulare sau trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecarea pe fond a acțiunii în anulare și

– obligarea Giant la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului și a Curții.

V. Cu privire la recurs

30 EBMA invocă trei motive. Primul și al doilea motiv se întemeiază pe o interpretare și o aplicare eronate ale articolului 18 din regulamentul de bază. Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept, întrucât Tribunalul a considerat că nu ar exista un risc de circumvenție dacă Giant ar beneficia de o taxă antidumping individuală.

31 Giant consideră că aceste trei motive sunt inadmisibile.

A. Cu privire la admisibilitate

32 Giant invocă inadmisibilitatea recursului, întrucât cele trei motive invocate de EBMA au ca obiect aprecierea faptelor, care nu face obiectul controlului Curții, fără să fi fost invocată nicio denaturare a faptelor sau a elementelor de probă

33 În această privință, trebuie amintită jurisprudența constantă a Curții în temeiul căreia din articolul 256 TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că Tribunalul este singurul competent, pe de o parte, să constate faptele, cu excepția cazului în care inexactitatea materială a constatărilor sale ar rezulta din înscrisurile dosarului care i-au fost înaintate, și, pe de altă parte, să aprecieze aceste fapte. Odată ce Tribunalul a constatat sau a apreciat faptele, Curtea este competentă, în temeiul articolului 256 TFUE, să exercite un control asupra calificării juridice a acestor fapte și asupra consecințelor de drept care au fost stabilite de Tribunal pe baza acestora. Curtea nu este, așadar, competentă să se pronunțe asupra situației de fapt și nici, în principiu, să examineze probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acesteia. Prin urmare, această apreciere nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor elemente, o problemă de drept supusă ca atare controlului Curții (Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 29, precum și Ordonanța din 29 noiembrie 2012, Dimos Peramatos/Comisia, C-647/11 P, nepublicată, EU:C:2012:764, punctul 28, și Ordonanța din 9 februarie 2017, Syndial/Comisia, C-410/16 P, nepublicată, EU:C:2017:112, punctul 9).

34 Prin argumentele pe care le invocă în susținerea primului și a celui de al doilea motiv, EBMA reproșează în esență Tribunalului, în primul rând, că a dat dovadă de o înțelegere eronată a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în al doilea rând, că a efectuat o aplicare eronată a acestei dispoziții în cadrul aprecierii cooperării Giant, în al treilea rând, că a impus Comisiei o sarcină excesivă prin faptul că i-a solicitat să demonstreze în ce măsură informațiile pe care dorea să le obțină în ceea ce privește societățile afiliate erau „necesare” și, în al patrulea rând, că a efectuat o substituire de motive.

35 În cadrul celui de al treilea motiv, EBMA reproșează Tribunalului că a considerat că Consiliul nu putea să invoce riscul de circumvenție pentru a justifica refuzul de a aplica societății Giant o taxă antidumping individuală.

36 Deși anumite argumente ale EBMA pun în discuție aprecieri factuale efectuate de Tribunal, aceste trei motive ridică totuși întrebări referitoare la interpretarea normelor de drept pe care acesta a efectuat-o și au ca obiect, așadar, chestiuni de drept care pot fi supuse aprecierii Curții în cadrul unui recurs.

37 Prin urmare, excepția de inadmisibilitate a recursului invocată de Giant nu poate fi admisă.

B. Cu privire la primul și la al doilea motiv

1. Argumentația părților

38 Primul și al doilea motiv privesc punctele 56-78 din hotărârea atacată.

39 În cadrul primului motiv, EBMA, susținută de Consiliu și de Comisie, arată că Tribunalul a considerat în mod eronat că întrebarea care se punea în speță era aceea a aplicării articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază la prețul de export al Giant, în timp ce, în regulamentul în litigiu, Consiliul a aplicat această dispoziție în mod global grupului Giant deoarece nu dispunea de informații complete și exhaustive privind societățile afiliate. Procedând în acest mod, Tribunalul ar fi făcut dovada unei înțelegeri eronate a articolului 18 alineatele (1) și (3) din acest regulament.

40 În această privință, EBMA precizează că, în temeiul dispozițiilor menționate, instituțiile Uniunii pot recurge la datele disponibile în trei moduri, și anume, în primul rând, în mod global, în ceea ce privește toate informațiile și datele furnizate de o parte, în al doilea rând, în ceea ce privește un ansamblu complet de informații sau de date, de exemplu, o cerere de tratament individual sau, în al treilea rând, în ceea ce privește anumite aspecte ale unui ansamblu de informații sau de date, de exemplu, comisioanele aferente vânzărilor la export. În al doilea și în al treilea caz, instituțiile Uniunii ar înlocui doar informațiile sau datele respinse și ar utiliza celelalte informații sau date. În primul caz, instituțiile ar respinge totalitatea informațiilor și a datelor furnizate.

41 În cadrul celui de al doilea motiv, EBMA, susținută de Consiliu și de Comisie, consideră, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în analiza existenței unei lipse a cooperării în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Astfel, raționamentul Tribunalului ar fi întemeiat pe un postulat greșit, și anume că informațiile și datele furnizate de Giant nu ar servi decât pentru a permite instituțiilor Uniunii să stabilească prețul la export. Într-o primă etapă, informațiile cerute ar corespunde minimului de bază indispensabil pentru a permite acestor instituții să obțină un tablou complet și exact al grupului Giant, precum și al societăților sale afiliate. Or, datele furnizate de Giant nu ar fi fost suficiente pentru a stabili un astfel de tablou. În al doilea rând, EBMA arată că Tribunalul a impus în mod greșit Comisiei o sarcină excesivă prin faptul că i-a solicitat să demonstreze în ce măsură informațiile pe care aceasta dorea să le obțină în ceea ce privește societățile afiliate erau necesare. În al treilea rând, EBMA apreciază că, ținând seama de puterea largă de apreciere de care se bucură Consiliul și Comisia în procedurile antidumping, Tribunalul nu se poate substitui Consiliului statuând că concluziile acestuia sunt întemeiate pe probe parțiale.

42 Giant contestă temeinicia acestor motive.

2. Aprecierea Curții

43 Prin intermediul primului și al celui de al doilea motiv, care trebuie analizate împreună, EBMA arată, pe de o parte, că Tribunalul a interpretat și a aplicat eronat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. Pe de altă parte, EBMA arată în esență că Tribunalul a substituit în mod nelegal propria apreciere celei a Consiliului.

a) Cu privire la eroarea de drept în interpretarea și în aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază

1) Cu privire la interpretarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază

44 EBMA apreciază în esență că concluzia Tribunalului, care figurează, printre altele, la punctul 77 din hotărârea atacată, potrivit căreia Consiliul a încălcat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază prin faptul că a recurs la datele disponibile pentru calculul prețului la export, se întemeiază pe o eroare de interpretare a acestei dispoziții.

45 Potrivit articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, instituțiile Uniunii pot recurge la datele disponibile pentru a stabili constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, printre altele, în cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în acest regulament.

46 Regulamentul de bază nu conține o definiție a noțiunii „informații necesare”. Prin urmare, pentru a stabili domeniul de aplicare al articolului 18 alineatul (1) din acest regulament, trebuie să se țină seama, în același timp, de termenii, de contextul și de obiectivele acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 aprilie 2017, Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2017:269, punctul 52, precum și jurisprudența citată).

47 În primul rând, în ceea ce privește modul de redactare a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul respectiv, adjectivul „necesar” face trimitere, în sensul său uzual, la ceea ce se impune sau este indispensabil pentru a atinge un anumit scop. Astfel, doar informațiile fără de care ancheta antidumping nu poate fi dusă la bun sfârșit pot fi considerate „necesare” în sensul acestei dispoziții.

48 În plus, dispoziția menționată precizează că datele disponibile, la care pot recurge instituțiile Uniunii în cazul în care o parte interesată omite să furnizeze informațiile necesare, pot servi la stabilirea unor concluzii preliminare sau finale, pozitive sau negative.

49 Rezultă că informațiile sunt apreciate ca fiind „necesare” de îndată ce permit, într-o anumită anchetă, să se stabilească astfel de concluzii. Dat fiind că un element de informație poate permite să se stabilească concluziile respective într-o anchetă și poate fi inutil într-o altă anchetă, trebuie să se considere că aprecierea care permite să se determine dacă un anumit element de informație constituie sau nu constituie o „informație necesară” în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază trebuie să fie efectuată ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărei anchete, iar nu în abstract.

50 În al doilea rând, în ceea ce privește contextul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, trebuie subliniat că articolul 5 alineatul (10) din acest regulament prevede că în avizul de declanșare a procedurii antidumping, care trebuie publicat de Comisie, se stabilește termenul în care părțile interesate se pot face cunoscute, își pot prezenta punctul de vedere în scris și pot comunica informații în cazul în care aceste puncte de vedere și aceste informații trebuie luate în considerare în cursul

anchetei antidumping. În plus, articolul 5 alineatul (11) din regulamentul respectiv prevede că Comisia informează, printre alții, exportatorii, importatorii, precum și asociațiile reprezentative ale importatorilor sau exportatorilor despre care are cunoștință că sunt interesate cu privire la declanșarea procedurii. Mai mult, din articolul 6 alineatul (2) din același regulament rezultă că un chestionar este pregătit de serviciile Comisiei, cu scopul de a obține informațiile necesare anchetei menționate. Acest chestionar este transmis părților interesate care dispun, în principiu, de 30 de zile pentru a răspunde.

51 Reiese, așadar, din articolul 5 alineatele (10) și (11), precum și din articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază că părțile interesate au obligația să furnizeze serviciilor Comisiei informațiile care îi vor permite să ducă la bun sfârșit ancheta antidumping. Prin urmare, interpretată în lumina acestor dispoziții, noțiunea „informații necesare”, prevăzută la articolul 18 alineatul (1) din acest regulament, face trimitere la aceleași informații.

52 În plus, din articolul 18 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază rezultă că informațiile pe care părțile interesate au obligația să le furnizeze Comisiei trebuie să fie utilizate de instituțiile Uniunii în scopul stabilirii concluziilor anchetei antidumping și că aceleași părți nu trebuie să omită informații pertinente. Având în vedere că un anumit element de informație poate juca un rol decisiv într-o anchetă și poate să nu fie pertinent în alta, din articolul 18 alineatele (3) și (6) din acest regulament rezultă că se apreciază de la caz la caz caracterul „necesar” al unui anumit element de informație.

53 Prin urmare, analiza contextului articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază coroborează interpretarea noțiunii „informații necesare” astfel cum este dedusă în urma analizei literale a acestei dispoziții. Astfel, informațiile sunt considerate „necesare”, în sensul dispoziției menționate, dacă sunt de natură să permită instituțiilor Uniunii să stabilească concluziile care se impun în cadrul anchetei antidumping, întrucât aprecierea caracterului „necesar” al unei informații se efectuează de la caz la caz.

54 În al treilea rând, definiția noțiunii „informații necesare” trebuie să țină seama de obiectivul articolului 18 din regulamentul de bază. În această privință, după cum a subliniat avocatul general la punctul 50 din concluzii, revine Comisiei, în calitate de autoritate care realizează ancheta, sarcina de a stabili existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. Cu toate acestea, nicio dispoziție din regulamentul de bază nu conferă Comisiei puterea de a constrânge părțile interesate să participe la anchetă sau să prezinte informații. Așadar, Comisia este tributară cooperării voluntare a părților interesate pentru a-i furniza informațiile necesare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctele 31 și 32).

55 În acest context, din considerentul (28) al regulamentului de bază rezultă că legiuitorul Uniunii a intenționat să prevadă că, în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a formula concluziile și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care ele ar fi cooperat. Astfel, obiectivul articolului 18 din regulamentul de bază este de a permite Comisiei să continue ancheta chiar dacă părțile interesate ar refuza să coopereze sau ar coopera insuficient.

56 Așadar, după cum a subliniat avocatul general la punctele 53 și 54 din concluzii, dat fiind că părțile interesate au obligația de a coopera cât mai bine posibil, aceste părți trebuie să furnizeze toate informațiile de care dispun și pe care instituțiile Uniunii le consideră necesare pentru a-și stabili concluziile.

57 Astfel, din termenii, din contextul și din finalitatea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază rezultă că noțiunea „informații necesare” face trimitere la informațiile deținute de părțile interesate pe care instituțiile Uniunii solicită să le fie furnizate pentru a stabili concluziile care se impun în cadrul anchetei antidumping.

58 Tocmai din perspectiva noțiunii „informații necesare”, astfel cum este definită la punctul precedent, este necesar să se verifice dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în cadrul aplicării articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază prin faptul că a considerat că Consiliul a recurs în mod greșit la datele disponibile pentru calculul prețului la export.

2) Cu privire la aplicarea de către Tribunal a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază

59 În primul rând, în ceea ce privește argumentul bazat pe postulatul eronat pe care s-ar fi întemeiat Tribunalul, trebuie subliniat că EBMA consideră în esență că Tribunalul a înțeles greșit regulamentul în litigiu. Acesta ar fi apreciat în mod eronat că întrebarea care se punea în speță era cea a aplicării articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază la prețul de export al Giant, în timp ce, în regulamentul în litigiu, Consiliul ar fi aplicat această dispoziție în mod global grupului Giant, deoarece nu dispunea de informații complete privind societățile afiliate.

60 În această privință, după cum a subliniat avocatul general la punctul 67 din concluzii, Consiliul a arătat, în considerentul (131) al regulamentului în litigiu, că articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază fusese aplicat pentru a stabili prețul la export. În plus, reiese, printre altele, din cuprinsul punctului 52 din hotărârea atacată că Tribunalul a intenționat să răspundă la argumentul Giant potrivit căruia, contrar celor afirmate de Consiliu în regulamentul în litigiu, informațiile solicitate de Comisie privind societățile din grupul Jinshan nu erau necesare pentru calculul unui preț la export fiabil și, prin urmare, pentru stabilirea unei marje de dumping individuale. În sfârșit, la punctul 23 din hotărârea atacată, Tribunalul a menționat o scrisoare a Comisiei, adresată Giant, datată 21 martie 2013, în care respectiva instituție a informat-o pe aceasta din urmă că avea intenția să aplice dispoziția menționată în scopul stabilirii prețului la export.

61 Rezultă că trebuie să se respingă argumentul potrivit căruia Tribunalul s-ar fi întemeiat pe un postulat eronat prin faptul că a considerat că întrebarea care se ridica în speță era cea a aplicării articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază prețului la export.

62 În al doilea rând, în ceea ce privește aprecierea Tribunalului privind cooperarea Giant, după cum s-a observat la punctul 57 din prezenta hotărâre, noțiunea „informații necesare” vizează informații de natură să permită instituțiilor Uniunii să stabilească concluziile care se impun în cadrul anchetei antidumping.

63 În speță, Tribunalul a verificat, la punctele 63-69 din hotărârea atacată, dacă informațiile referitoare la societățile din grupul Jinshan, pe care instituțiile Uniunii doreau să le obțină cu scopul, printre altele, de a stabili prețul la export al Giant, erau susceptibile să influențeze această stabilire. La punctul 74 din hotărârea atacată, acesta a concluzionat că informațiile respective erau lipsite de pertinență în cadrul calculării prețului la export.

64 În aceste condiții, având în vedere definiția noțiunii „informații necesare” prevăzută la punctul 57 din prezenta hotărâre, trebuie să se considere că Tribunalul a apreciat, la punctul 77 din hotărârea atacată, fără a săvârși vreo eroare de drept, că Consiliul a încălcat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază prin faptul că a recurs la datele disponibile pentru calculul prețului la export.

65 În al treilea rând, argumentul întemeiat pe faptul că Tribunalul a impus o sarcină excesivă instituțiilor Uniunii pentru că le-a solicitat să demonstreze în ce măsură informațiile a căror comunicare o solicitau erau „necesare” nu poate fi admis. Astfel, rezultă, printre altele, din cuprinsul punctelor 54 și 57 din prezenta hotărâre că acestor instituții le revine sarcina stabilirii dovezii existenței unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și acest prejudiciu și, în consecință, de asemenea, a caracterului „necesar” al unei informații pentru a ajunge la concluziile care se impun în cadrul anchetei antidumping.

66 Prin urmare, este necesar să se respingă ca nefondat argumentul EBMA potrivit căruia Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea și în aplicarea articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază.

b) Cu privire la argumentul întemeiat pe faptul că Tribunalul s-ar fi substituit în mod nelegal instituțiilor Uniunii

67 EBMA arată că, ținând seama de puterea largă de apreciere de care se bucură instituțiile Uniunii în procedurile antidumping, Tribunalul nu se poate substitui acestor instituții statuând că concluziile sunt întemeiate pe probe parțiale. Tribunalul ar fi încălcat, astfel, această putere de apreciere largă și ar fi depășit limitele puterii sale de control jurisdicțional.

68 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere (Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 63, precum și jurisprudența citată).

69 În plus, Curtea a statuat că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a instituțiilor. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalului nu îi revine numai sarcina de a verifica exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și cea de a controla dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62, punctul 89, precum și jurisprudența citată).

70 Or, după cum reiese din cuprinsul punctului 63 din prezenta hotărâre, Tribunalul s-a limitat să controleze respectarea de către Consiliu a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în temeiul elementelor factuale care îi fuseseră prezentate. Acesta a considerat că, în situația specială a speței, instituția menționată nu putea recurge la datele disponibile pentru a stabili prețul la export al Giant în măsura în care, pe de o parte, informațiile furnizate de Giant permiteau să se excludă caracterul necesar al informațiilor referitoare la societățile din grupul Jinshan în scopul calculării acestui preț la export și, pe de altă parte, instituția menționată nu fusese în măsură să precizeze care informație adițională referitoare la aceste societăți s-ar fi putut dovedi necesară pentru calculul prețului la export menționat.

71 Procedând astfel, Tribunalul nu a depășit limitele controlului jurisdicțional pe care are obligația să îl efectueze având în vedere jurisprudența citată la punctul 68 din prezenta hotărâre.

72 Din ceea ce precedă rezultă că primul și al doilea motiv trebuie respinse ca fiind nefondate.

C. Cu privire la al treilea motiv

1. Argumentația părților

73 Prin intermediul celui de al treilea motiv, EBMA, susținută de Consiliu, contestă punctele 79-91 din hotărârea atacată, în care Tribunalul a considerat că Consiliul nu putea să invoce riscul de circumvenție pentru a justifica refuzul de a aplica Giant o taxă antidumping individuală.

74 EBMA consideră, în primul rând, că Tribunalul s-a întemeiat în mod eronat pe premisa potrivit căreia cauza are ca obiect stabilirea prețului la export. Pe baza acestei premise eronate, Tribunalul a apreciat, la punctele 81 și 82 din hotărârea atacată, că instituțiile Uniunii nu pot invoca riscul de circumvenție, având în vedere că nu au aplicat articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și că nu au invocat nicio dispoziție din acest regulament care prevede că existența unui risc de circumvenție poate justifica refuzul de a acorda o taxă antidumping individuală unui producător-exportator.

75 În al doilea rând, în cazul unor societăți afiliate, astfel cum sunt în speță grupurile Giant și Jinshan, ar exista întotdeauna un risc de circumvenție dacă o entitate afiliată ar obține o taxă antidumping mai mică decât o altă entitate din același grup. Acesta ar fi motivul pentru care practica constantă a Uniunii constă în aplicarea taxelor antidumping la nivelul grupului, iar nu la nivelul entității. Prin urmare, punctul 83 din hotărârea atacată, care face referire la riscul teoretic de circumvenție între întreprinderi neafiliate, ar fi fundamental viciat și eronat în drept, întrucât circumvenția este mai probabilă și mai dificil de depistat între societăți afiliate. În plus, punctul 84 din această hotărâre ar fi lipsit de pertinență. Astfel, rapoartele grupului special și ale organului de apel al organului de soluționare a litigiilor al OMC care sunt citate în cuprinsul acestuia ar avea ca obiect conformitatea articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază cu articolul 9.2 din Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului general pentru tarife și comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112).

76 În al treilea rând, în ceea ce privește punctele 85-89 din hotărârea atacată, EBMA arată că nu poate fi exclus faptul că grupurile Giant și Jinshan erau afiliate în perioada de anchetă într-un mod care depășește ceea ce reiese din răspunsurile Giant la chestionar și din situațiile financiare ale Jinshan.

77 Giant contestă temeinicia acestor motive.

2. Aprecierea Curții

78 Prin intermediul celui de al treilea motiv, EBMA reproșează Tribunalului că a considerat, la punctele 79-91 din hotărârea atacată, că Consiliul nu putea să invoce riscul de circumvenție pentru a justifica refuzul de a aplica Giant o taxă antidumping individuală.

79 În primul rând, EBMA pune în discuție punctele 81 și 82 din hotărârea atacată. La punctul 81 din această hotărâre, Tribunalul a amintit conținutul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază. La punctul 82 din hotărârea menționată, acesta a apreciat că existența unui risc de circumvenție nu putea fi invocată de Consiliu pentru a justifica refuzul de a acorda o taxă antidumping individuală având în vedere că, pe de o parte, nu se ținuse seama de această dispoziție cu ocazia examinării situației Giant și, pe de altă parte, nu fusese invocată nicio altă dispoziție din regulamentul de bază care prevedea luarea în considerare a riscului de circumvenție.

80 EBMA arată că punctele respective din hotărârea atacată se întemeiază pe premisa eronată potrivit căreia cauza are ca obiect stabilirea prețului la export. Or, după cum reiese din cuprinsul punctelor 60 și 61 din prezenta hotărâre, Consiliul a aplicat într-adevăr articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază la stabilirea prețului la export, fapt care a fost contestat de Giant atât în cadrul anchetei antidumping, cât și în fața Tribunalului.

81 Prin urmare, trebuie respins ca nefondat argumentul întemeiat pe respectiva premisă eronată.

82 În al doilea rând, EBMA pune în discuție punctele 83 și 84 din hotărârea atacată. În cadrul acestor puncte, Tribunalul a arătat că Consiliul nu se putea întemeia pe un risc doar ipotetic de circumvenție. Tribunalul a făcut, de asemenea, referire, în această privință, la anumite rapoarte ale grupului special și ale organului de apel al organului de soluționare a litigiilor al OMC.

83 Potrivit EBMA, raționamentul Tribunalului, la punctele menționate, este viciat, având în vedere că, în cazul societăților afiliate, există întotdeauna un risc de circumvenție.

84 Acest argument nu poate fi primit. Astfel, chiar dacă riscul de circumvenție a măsurilor antidumping ar fi mai ridicat în ceea ce privește exportatorii afiliați cărora le-ar putea fi impuse taxe antidumping de un nivel diferit, instituțiile Uniunii sunt totuși obligate să demonstreze că, având în vedere circumstanțele proprii anchetei în discuție, acest risc este dovedit.

85 După cum a arătat în mod întemeiat Tribunalul la punctul 83 din hotărârea atacată, orice altă interpretare ar lăsa acordarea unei taxe individuale la simpla discreție a instituțiilor Uniunii.

86 De altfel, această interpretare este confirmată de termenii articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, potrivit cărora se poate stabili o taxă antidumping individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că, printre altele, intervenția statului nu este de natură să permită circumvenția măsurilor antidumping. Rezultă că lipsa riscului de circumvenție, precum și existența unui astfel de risc, nu poate fi prezumată.

87 În al treilea rând, în ceea ce privește punctele 85-89 din hotărârea atacată, EBMA apreciază că nu poate fi exclus faptul că grupurile Giant și Jinshan erau afiliate în perioada anchetei.

88 La punctele 85-89 din această hotărâre, Tribunalul a demonstrat că informațiile de care dispuneau instituțiile Uniunii la momentul adoptării regulamentului în litigiu erau suficiente pentru a concluziona în sensul lipsei unui risc de circumvenție între grupul Giant și grupul Jinshan.

89 În această privință, după cum a subliniat avocatul general la punctul 108 din concluzii, deși EBMA afirmă că nu poate fi exclusă o afiliere între grupurile Giant și Jinshan, nu pune, cu toate acestea, în discuție elementele prezentate la punctele 86-89 din hotărârea respectivă, pe care s-a întemeiat Tribunalul pentru a concluziona în sensul lipsei unei asemenea afilieri.

90 Rezultă că trebuie să se respingă ca nefondate argumentul întemeiat pe faptul că, contrar aprecierilor Tribunalului, nu poate fi exclus că grupurile Giant și Jinshan erau afiliate în perioada de anchetă, precum și al treilea motiv, în ansamblul său.

91 Având în vedere considerațiile care precedă, prezentul recurs trebuie respins în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

92 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Articolul 138 alineatele (1) și (2) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede, pe de o parte, că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată și, pe de altă parte, că, în cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Curtea decide asupra împărțirii cheltuielilor de judecată.

93 Întrucât Giant a solicitat obligarea EBMA la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la suportarea, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a celor efectuate de Giant. Întrucât a căzut în pretenții, Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată.

94 Potrivit articolului 184 alineatul (4) din regulamentul de procedură, Curtea poate decide ca un intervenient în primă instanță care a participat la faza scrisă sau orală a procedurii în fața Curții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

95 În consecință, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) la suportarea, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a celor efectuate de Giant (China) Co. Ltd.

3) Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături